

1. Aan wie ben jij gehoorzaam?

Er is een verhaal over John Kenneth Galbraith. Hij was een heel beroemde econoom, hij kwam uit Canada, maar woonde in de Verenigde Staten. Op een dag ging bij hem de telefoon. Hij had een huishoudster, dat was mevrouw Wilson, die zorgde voor het hele huishouden. En mevrouw Wilson nam de telefoon op. Wat denk je? Het was de president, president Johnson! Hij zei: 'Is mijnheer Galbraith ook aanwezig?' 'Jazeker, mijnheer de president,' zei mevrouw Wilson. 'Mag ik hem spreken?' vroeg de president. 'Helaas, mijnheer de president,' zei mevrouw Wilson, 'dat zal niet gaan, want hij heeft gezegd dat hij de hele middag niet gestoord wil worden, door niemand!' 'Maar... ik ben de president!' zei Johnson. 'Helaas, mijnheer de president,' zei mevrouw Wilson, 'ik werk niet voor u, ik werk voor mijnheer Galbraith, en hij heeft me deze opdracht gegeven. Het spijt me heel erg, maar ik kan u niet helpen...' Daarmee hield het op. Dus mevrouw Wilson ging tegen de president in. Was dat nou **góéd eigenwijs**, of **fóút eigenwijs**? Zal ik je vertellen hoe het is afgelopen? Aan het begin van de avond belde de president weer. Nu gaf mevrouw Wilson de telefoon wel door aan John Kenneth Galbraith. En wat zei de president? 'Die mevrouw Wilson, dat is iemand die echt doet wat jij tegen haar zegt! Kun je niet vragen of ze hier in het Witte Huis wil komen werken?' Dus wat bleek? Mevrouw Wilson was **góéd eigenwijs** geweest. Ze had goed geluisterd wat ze moest doen, en ze was trouw geweest aan haar opdracht.

2. Help je je vijand?

In het bijbelverhaal dat we hebben gelezen is dat ook steeds weer de vraag: of de mensen om wie het gaat **góéd eigenwijs** zijn, of **fóút eigenwijs**. Dat meisje bijvoorbeeld. Ze moet werken in het huis van Naäman en zijn vrouw, ze is een slavin. Wat moet dat vreselijk zijn voor haar! Ze is gekidnapped, zomaar meegeroofd uit Israël. Opeens kon ze niet meer thuis komen, opeens kon ze haar ouders niet meer zien, opeens was ze weg uit haar eigen dorp of stad, ver weg, in een ander land, opeens moest ze werken voor vreemde mensen... En de man in huis, Naäman, dat is óók nog eens de baas van het leger dat háár heeft meegenomen... Je kunt je wel voorstellen: dat meisje zou helemaal vol háát kunnen zitten... In ieder geval zou het wel heel vreemd zijn als zij haar meester zou gaan helpen. Als ze haar meester Naäman zou laten weten hoe hij beter kan worden van zijn huidziekte. Iedereen zou zeggen: 'Dat moet je niet doen! Ga hem niet helpen! En zeker niet omdat je dan zelf óók nog gevaar loopt! Want stel dat Naäman inderdaad naar Israël gaat, omdat jij dat hebt gezegd, en hij wordt níét genezen. Dan komt hij terug, nog steeds ziek, boos en vol woede, en wat doet hij dan met jou...? Oef... dat zal niet meevallen...' Maar dit meisje is eigenwijs. Al zou iedereen zeggen: 'Je moet Naäman niet helpen...' - ze gaat Naäman **tóch** helpen. Ze is eigenwijs. Maar is ze nou **góéd eigenwijs** of **fóút eigenwijs**? Ze is **góéd eigenwijs**. Wat iedereen ook kan zeggen, zij helpt Naäman, ook al loopt ze daardoor gevaar. Ik vind dat **zó mooi**! Dit meisje gelooft echt **héél** vast in God. Ze weet het **héél** zeker: 'De

God van Israël kan mijn meester Naäman beter maken. En Hij wil dat doen doordat Hij de profeet Elisa daarvoor gebruikt.' Dit meisje is zo'n mooi voorbeeld van geloof en van liefde, liefde voor een vijand, vergevende liefde. Heel bijzonder hoe de Heilige Geest in haar werkt.

Hoe is dat bij jou? Hoe ga jij om met mensen die jou niet goed behandeld hebben? Mensen die misschien heel gemeen tegen jou geweest zijn en die dan zelf in de problemen raken. Ga je ze helpen, of niet? Jezus zei: 'Heb je vijanden lief.' Doe je dat ook?

3. Heb je vertrouwen in de God van Israël?

En Naäman? Hoe komt het eigenlijk dat Naäman luistert naar een kind? Een kind uit het land van de vijanden! Wie luistert er nou naar een kind? En dat kind zegt ook nog eens iets wat je bijna niet kunt geloven: dat er in Israël een profeet is die je wel beter kan maken van je vreselijke ziekte. O ja? Hoe weet je dat zeker? Als Naäman naar Israël gaat, het land van de vijanden, hoe weet hij dan dat hij goed behandeld zal worden? En dat die profeet hem wil helpen? En dat die profeet hem dan ook **kán** helpen?

Dit is wel een **héél** onzekere reis... Wie **dóét** dat nou? Wie gaat er nou zo'n reis maken op advies van een kind? Dan moet je toch wel heel eigenwijs zijn... Maar is Naäman **góéd eigenwijs**, of is hij **fóút eigenwijs**? Naäman is **góéd eigenwijs**. Hij luistert naar dat meisje uit Israël, en door deze reis laat hij zien dat hij vertrouwen heeft in de **Gód** van Israël. Heel veel vertrouwen. Wat de mensen ook denken of zeggen, hij **dóét** het, hij gaat op reis. De koning van Aram geeft hem zelfs een brief mee voor de koning van Israël, maar die begrijpt er helemaal niets van. Hij leest de brief, daarin staat: 'Beste collega-koning, wil jij mijn generaal, Naäman, beter maken van zijn huidziekte?' Dan wordt de koning van Israël heel boos. Hij zegt: 'Wat is dit nou? Ik ben **Gód** toch niet? Hoe kan ik die generaal beter maken?' Maar niet lang daarna komt er een boodschapper binnen met een bericht van Elisa de profeet. Hij schrijft: 'Laat die generaal uit Aram maar naar mij komen. Dan zal hij zien dat er een echte profeet is in Israël.'

4. Durf je je trots op te geven?

En dat doet Naäman. Hij gaat naar Elisa toe, en met zijn paard en wagen stopt hij voor het huisje van Elisa. Maar het gaat niet zoals hij verwacht. Hij denkt: 'Nu komt Elisa naar buiten, die gaat bidden tot God, dan gaat hij vast met zijn hand over de zieke plek strijken, en dan word ik beter.' Maar nee, dat gebeurt helemaal niet... Er komt alleen een knecht naar buiten, die zegt: 'U moet naar de Jordaan gaan, en daar moet u zich zeven keer wassen, zeven keer kopje onder in het water, dan zult u helemaal beter zijn van uw ziekte.'

Naäman weet niet wat hij **hóórt**! Hij, de hoge generaal uit Aram, uit Syrië, hij krijgt zo'n rare opdracht van een **knéchtje**?! Wat **dénkt** die profeet Elisa wel? Hij komt niet eens naar buiten, hij blijft gewoon in huis zitten?! Naäman is heel erg kwaad. De boodschap was: 'Ga u wassen in de Jordaan, zeven keer.' Maar Naäman **gáát** zich niet wassen, hij is eigenwijs! Hij doet het niet! En **wéér** die vraag: is hij **góéd eigenwijs**, of **fóút eigenwijs**?

Hij is fôút eigenwijs, want hij luistert niet naar de profeet van God Zelf. En dat zeggen zijn knechten ook tegen hem. Ze zeggen: 'Het is toch helemaal niet moeilijk om dit te doen? U hoeft alleen maar even het water in te lopen en zeven keer kopje onder te gaan. Als u een moeilijke opdracht had gekregen, had u het wél gedaan!' En dan beseft Naäman dat hij niet zo eigenwijs moet doen. Hij gaat inderdaad het water in, zeven keer kopje onder, en na de zevende keer.... 'Wat???' Naäman kijkt nog eens goed naar de plek van de ziekte. Maar alles is weg! 'Ik ben beter, ik ben beter! Ik ben weer helemaal gezond!' Hij kán er niet over uit!!

5. Werk je voor het geld of voor God?

En hij móét weer terug, terug naar die profeet, terug naar Elisa. Hij is zó blij! En als hij Elisa ziet, zegt hij: 'Nu weet ik zeker dat de God van Israël de enige God in de hele wereld is. Ik wil alleen nog maar Hem dienen! Alstublieft, ik wil u een cadeau geven. Hier heb ik het: zilver! Goud! Mooie kleren!' Maar Elisa zegt: 'Nee, absoluut niet! Ik doe alleen maar wat God zegt. Ik wil er niet rijk van worden! Niemand mag denken dat ik dit voor het geld doe. Ik doe het voor God!'

Begrijp jij dat nou? Elisa kan zomaar kilo's zilver krijgen! En kilo's goud! 300 kilo zilver, 60 kilo goud!! Prachtige kleren! En hij doet het niet! Dat is toch eigenwijs?? Is dat góéd eigenwijs of is dat fôút eigenwijs?

Het is góéd eigenwijs! Want Elisa luistert alleen naar God. En eigenlijk is dat stééds zo! Je bent góéd eigenwijs als je naar God luistert, ook al ga je er dwars tegenin wat andere mensen allemaal zeggen en denken. Denk maar aan dat meisje, dat bij Naäman werkte. Ze had haar meester kunnen haten, maar ze ging tóch haar meester helpen, want ze luisterde naar God! En Naäman, die luisterde naar haar, naar een kind! Want hij vertrouwde op die vreemde God van Israël. En daarom ging hij tóch op reis. Góéd eigenwijs. Alleen was hij fôút eigenwijs toen hij eerst niet de Jordaan in wilde lopen om zich te wassen. Toen luisterde hij meer naar zijn trotse hart dan naar God. Gelukkig kwam het uiteindelijk goed.

6. Gehoorzaam je jezelf, of de mensen, of God?

En hoe is dat eigenlijk bij jou? Doe jij mee, als in de klas die éne jongen gepest wordt, en de anderen zeggen tegen jou: 'Doe mee joh!' Durf je dan góéd eigenwijs te zijn en álleen naar God te luisteren en niet mee te doen?

En u? Als ze bij u in de straat allemaal hun huis laten schilderen door een mannetje dat dat heel goedkoop doet, omdat hij zwart werkt? En ze zeggen: 'Doe mee joh!' Wat doet u dan? Luistert u naar God die zegt dat je eerlijk moet zijn? Of niet? Durf u góéd eigenwijs te zijn?

En wat doe je als je je wakker moet zetten, en alles in je wil zo lang mogelijk slapen, maar je wéét dat je wat eerder op moet staan als je nog tijd wilt hebben om te bidden? Luister je naar je lichaam, of luister je naar God? Durf je góéd eigenwijs te zijn?

Waar het allemaal om draait is gehoorzaamheid. Gehoorzaamheid aan God. Leren doen wat Hij zegt. Dat valt vaak niet mee. Gehoorzaam zijn is lastig. Maar het is zó goed...

In de paardenwereld heb je een bepaald soort paarden, Arabische paarden, die noemen ze 'Arabieren'. En die Arabieren, die worden erop getraind om enorm gehoorzaam te zijn. Als een trainer ze fluit, dan moeten ze meteen komen. En wat doen ze nou, aan het eind van die hele lange training? Dan krijgen die Arabieren een paar dagen lang geen water. Ze zijn dan helemaal uitgedroogd. En dan worden ze losgelaten, vlak bij een rivier. Ze rénnen dan naar die rivier, naar dat heerlijke water. En als ze bijna bij de rivier zijn, dan worden ze door de trainer teruggefloten. Wat doen ze dan??? Dáár is het water en dáár is de trainer... Een échte Arabier keert om, hoeveel dorst hij ook heeft, en gaat tóch naar de trainier. Een échte Arabier is góéd eigenwijs. Al zou zijn hele lijf zeggen: 'Ga naar het water!' – dan gaat hij tóch terug naar de trainer.

En jij, wat doe jij? Als God je roept? Als Hij je soms terugfluit? Luister altijd naar Hem! Hij is de enige die je werkelijk gelukkig maakt. Hij is de enige die altijd de goede weg wijst. Met Hem ga je góéd eigenwijs op reis! Amen.

René van Loon, dominee in De Samaritaan

Wie dat wil mag me altijd bellen of mailen: 010-4426280, renevanloon@samaritaan.org